

מורשעי ברנצ' ברנס
לא אצא מהכלא ו"

סטתה מכונתו מהכביש ופגעה במכונת אחרת. עתה מאושפז פיקהולץ במצב קשה בבית-חולים בירושלים.

● יורם ביכונסקי, ידידה של רחל הלר ומי שהיה החשוד הראשון ברצח, לא מצא את מקומו מאז שוחרר ממאסר. ביכונסקי החליף מקומות מגורים, מיקר צועות ועבודות רבות. ועתה הוא מורה ממלא-מקום בבית-ספר לנערים קשי חינוך בנהריה. אחרי הפרשה נשא ביכונסקי אשה, אך תוך חודשים ספורים התגרש ממנה. לדבריו הוא נרדף על-ידי קילת רחל הלר וגם היום, שבע שנים אחרי שהוסר ממנו כל חשד, הוא מנודה מב-חינה החברתית.

נורות

אדומות

אך נראה שהקלה הגדולה ביותר רובצת דווקא על המישטרה. במשך שש שנים דבק עמוס ברנס בגירסתו, שהוא חף מפשע. במשך שש השנים האחרונות צצה מדי פעם הפרשה מחדש וזכתה לכותרות בעיתונים. בשבוע שעבר, עם הסכמתו של נבות להעיד על זיופים בחקירה, היה ברור שמישטרת ישראל עומדת עתה בפני מישפט הציבור. החשש שבגלל זיופי עדויות וזיופי שיחזור, לחצים ומכות, יושב אדם חף מפשע בכלא, ריגש את הציבור. אם יסתבר, בסופו של דבר, שטענותיו של ברנס נכונות, וכי קצינים וחוקרים שיקרו, ובכך הצליחו להשיג את הרשעתו, יוטל צל כבד על כל הצלחותיה של המישטרה, ושומרי החוק יודקקו לזמן רב כדי לנסות ולשקם את החיל שלהם.

הותר לו לעזוב את הארץ רק אחרי שהסכף הוחרם, ועתה הוא צפוי למישפט פלילי.

● סגן-ניצב עוזי נבות, כוח עולה במישטרת-ישראל ומי שהטיל את מוראו על קציני מישטרה בכירים בגלל היותו ראש היחידה לחקירת פנים במישטרה (יח"ף), יצא לחופשה אחרי שהסכים, בשבוע שעבר, להיות עדי-מדינה — השוטר הראשון בישראל שהפך עדי-מדינה. לאיש אין ספק שגם אם יכובד ההסכם עם נבות, והוא לא יועמד לדין, הוא יסיים בכך את הקאריירה המישטרית שלו. נבות היה השוטר שצילם את שיחזור הרצח על-ידי עמוס ברנס.

● אחד מחברי הצוות של מרכוס, ואולי הטוב שבחוקרי צוות זה, המפקח ישראל מירוחי, הושעה מתפקידו במישטרה וממתין עתה למישפט בעקבות פרשת דני חנוך. מירוחי הואשם בכך שלא בחל בשום אמצעי, כדי "לשכנע" את דני חנוך לחתום על הודאה ברצח שלא ביצע.

● ראש אגף-החקירות במטה-הארצי, ומי שהיה אחראי על החקירה כולה, ניצב אריה שור, נפטר כמה שנים אחרי הרשעתו של ברנס. הוא נפל קורבן להתקף-לב פתאומי.

שוטר לשעבר גולדברג
ביטחון בחפז

לפני שנתיים יצא לאור הספר רצח רחל הלר — אנטומיה של חקירה. המחבר, סגן-ניצב ברוך לשם, מי שהיה דובר המישטרה העוסק היום בנושאי הדרכה, לא חשב שהספר שלו יעורר את השעי רוריה הגדולה ביותר המאימת על המישטרה. לשם, שכעוזרו של שרי-המישטרה שלמה הילל ואחר-כך כדובר המישטרה עקב אחרי חקירת הרצח, רותק על-ידי החומר אשר התגלה במהלך החקירה. לשם לא השתמש בחומר מישטרי חסוי, אלא רק במידע שפורסם ובתיקי בית-המישפט. הוא ראיין אנשים רבים, ביניהם גם ברנס עצמו וגם חוקריו. הספר זכה להצלחה מסחרית. בין אלה שרכשו אותו היה גם קצין מישטרה בדימוס, עזרא גולדברג, שלא היה קורא רגיל.

מחדש-פרשה לשם
אנטומיה של חקירה

כחוקר מישטרי בכיר לשעבר עקב גולדברג אחרי מהלך החקירה, כפי שהור בא בספר, "נידלקו אצלי כמה נורות אדומות", הוא סיפר את-רכך, "היו כל מיני דברים בחקירה שלא מצאו חן בעיני".

כמו לכל פנסיונר יש לגולדברג זמן פנוי למכביר. הוא נפגש עם לשם, ואחרי שיחה קצרה עימו שוכנע שלשם לא טעה בסיקור האירועים. גולדברג ביקש וקיבל רשות להיפגש עם עמוס ברנס בכלא. החוקר הוותיק יודע, שמרבית השפוטם טוענים לחפותם, אולם הלהט של עמוס פרנס שיכנע אותו.

אחרי כמה שיחות עם ברנס — בכלא —

אך נתקל בחומה בצורה של שתיקה וסירוב. אף לא אחד מאנשי הצוות שיתף עימו פעולה, והכל שמרו על שתיקה מוחלטת. התנהגות זו עוררה את חשדו של גולדברג. הוא המשיך בחקירותיו, נפגש עם אותם שהכירו את ברנס וחקר גם בעברו של הצעיר שנידון למאסר עולם.

בסיום חקירתו הגיש גולדברג תזכיר מפורט לשר-המישפטים, ליועץ המישפטי לממשלה, לשר-הפנים — ולנשיא המדינה. בתזכיר סעיפים רבים, אך כמה מהם מעוררים חלחלה.

אחת הבעיות של עמוס ברנס נעוצה בהתייחסותו לנושאי המין והכבוד הר גברי. פסיכיאטרים וגרפולוגים קבעו, שי ככל הנראה סובל ברנס מעקרות. אלא שהצעיר יפה-התואר, שזכה להצלחה רבה אצל נבות המין היפה, לא הודה בכך מעולם. אחת הגירסות של המישטרה היתה, שרצח את הלר משום שגילתה דברימה הקשור בכוח-הגברא שלו ולעגה לו על כך. כשחקר ביכונסקי במישטרה, בחזקת חשוד ברצח, לא העלה איש מצוות החוקר רים את הנושא המיני. לכול היה ברור שביכונסקי היה חברה הקבוע של רחל, ויומניה האישיים אף גילו, שהיא קיימה עימו יחסי-מין בתדירות גבוהה. איש לא חשד בביכונסקי שרצח את רחל אחרי שאנס אותה או שניסה לאנוס אותה.

רק כשהפך ברנס חשוד עלה הנושא המיני. המישטרה גילתה לפתע סימני זרע, וטענה שהם של ברנס. ביגלל משך הזמן שעבר בין הרצח לבין תפיסתו של ברנס, אי אפשר היה להשוות בבדיקה מעבדתית את סימני הזרע, שנמצאו לטעי נת המישטרה על גופה של רחל, עם הזרע של ברנס. איש אף לא ביקש מברנס דוגמת זרע, והכל קיבלו כמובנה מאלהי את העובדה שהוא בעל הסימנים שנמצאו על גופה של הקורבן. אם אכן יסתבר, שכלל לא נמצאו סימני זרע על גופה, או שעמוס ברנס חסר כוח גברא, תתמוטט אחת מטענות התביעה.

אם אכן ברנס חסר כוח-גברא, מת- (החשך בעמוד 43)

פרקליט-חשוד מרכוס
היה או לא היה?

החליט גולדברג שנעשה עוול וכי אדם חף-מפשע נפל קורבן לחקירה מישטרית מושחתת ולטעות של שני בתי-מישפט.

נעלי עקב

וסימני זרע

גולדברג החל לערוך חקירות פר-טיות משלו. הוא ניסה לשוחח עם חוקרי הצוות השלישי, הצוות של מרכוס,